

Pastoralis Sollicitvdinis, Sive De Officio, Et Potestate Episcopi

Tripartita Descriptio. Cvivs Pars Prima Episcoporum institutionem, ...
Secvnda Quicquid ad Episcopi est potestatem, ... Tertia Quod ad casuum
reseruationem, ... Methodo Noua, & expedita complectitur

Vbi quæ ad omnifariam Episcopi potestatem, vel ad Sacramenta, &
Ordines conferendos, vel ad dispensationes elargiendas pertinent,
comprehensa sunt

Barbosa, Agostinho

Parisiis, M.DC.XXV.

De Ministro Sacramenti Ordinis. Allegatio III.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98621](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98621)

prie sumptos, & pertinentes ad consecrationem Hostiae: nouem autem improprie ratione quarundam actionum.

20 Quaestio inter Doctores controuersa est an singuli Ordines sint sacramenta? in qua quaestione in varias diuisi sunt sententiae.

21 Prima tenet ex ipsis Ordinibus non nisi Sacerdotalem esse sacramentum, ita Durand. in 4. sentent. distinct. 24. quaest. 2. numer. 6. & probabilissimam dicit Victoria de sacrament. Ordinis numer. 227. ex ea ratione quia difficile intelligi potest quomodo ab Ecclesia numeretur Ordo tanquam vnum sacramentum, si concedamus omnes esse sacramenta; haec ratio nihil euincit, respondeo enim Ordines ab Ecclesia numerari tanquam vnum sacramentum propter respectum, quem singuli Ordines ducunt ad sacerdotium, quod est praecipuum sacramentum.

22 Secunda igitur sententia tenet tres Ordines maiores esse sacramenta; minores vero esse sacramentalia, ita Sor. in 4. distinct. 25. quaest. 1. art. 2. rat. 4. & art. 4. vers. Dubium ergo; Nauar. in man. cap. 22. numer. 18. vers. quare probabilis. Mich. Medina in libro de sacerdotum Ordinum contin. cap. 46. Vasquez 3. p. tom. 3. disput. 237. cap. 2. in princip. ex ea ratione, quia si minores Ordines essent sacramenta sequeretur eos peccare, qui accedunt ad illos suscipiendos cum conscientia peccati mortalis, aut qui illos exercent in peccato mortali, quod videtur nimis durum & rigorosum: nec etiam haec ratio concludens est, nec rigor quem sentit Nau. dist. loco, accedens enim ad Ordines cum peccato mortali, peccat mortaliter, quia ponit obicem ad gratiam quam conferunt singuli Ordines cum sint sacramenta.

23 Tertia igitur & verior sententia tenet omnes tum maiores, tum minores Ordines esse sacramenta, & conferre gratiam, ex eo quia Florentini & Tridentini Canones indefinita propositione concludunt Ordinem esse sacramentum, Florentinum etenim hoc explicat his verbis, sextum nouae legis sacramentum esse Ordinem, & Trident. sess. 23. de reformat. cap. 3. postquam recensuit nomina singulorum Ordinum absolute dicit Ordinem esse sacramentum, & ita omnes ordines licet sint per se singuli sacramenta, tamen vnum sacramentum censentur, quia vnum sunt vel genere, vel quia ad vnum finem omnes referuntur. Ita Diuus Thom. in supplement. ad 3. p. quaest. 37. artic. 3. in med. & quaest. 22. artic. 2. Bonau. in 4. sent. distinct. 24. artic. 2. quaest. 4. ubi Palud. quaest. prima. & Ricard. artic. 3. quaest. 3. Emmman. Sa verbo Ordo numer. primo. Cardinal. Bellarmin. libr. 1. de sacrament. Ordinis cap. 8. Petr. Soto de institut. sacerdot. lect. 4. de Ordine. Valentia 10. 4. disput. 9. quaest. prima punct. 4. Henric. in summ. libr. 10. capit. 2. §. 2. Council. de sacramentis tom. 2. disput. 28. dub. 6. Bonacina de sacrament. disput. 8. quaest. unica puncto 2. numer. 2. Miranda in manuali Praeceptorum tom. 1. quaest. 38. artic. 10.

S Y M M A R I U M

1 Ordinis sacramenti vere, & proprie est Episcopus minister.

2 Episcopi in Apostolorum locum successerunt in Ecclesia.

3 Potestas conferendi Ordines penes Episcopum residet, etiamsi excommunicatus, haereticus, aut degradatus, suscipiens, vel interdictus sit.

4 Minores Ordines ex facultate Summi Pontificis possunt etiam a simplici sacerdote conferri.

5 Abbates ad primam tonsuram ceterosque minores Ordines possunt promouere conuersos Monachos sui monasterii, & illos in quos habent iurisdictionem episcopalem, vel quasi.

6 Abbates in interstitiis cum praedictis suis Monachis Conuersis, aliisque sibi subditis, quos ad minores Ordines possunt promouere, dispensare possunt, ac eisdem pro minoribus suscipiendis ab alienis Episcopis, vel Abbatibus, dimissorias concedere num. 7.

8 Nouitius ab Episcopo in cuius Diocesi existit Monasterium quod incolit, solum Ordines suscipere potest.

9 Abbates praedicti qui Nouitios ordinant incurrunt suspensionem comminatum in Concil. Trident. sess. 23. cap. 10. de reformatione.

10 Abbas datus administrator, Ecclesia Cathedrali vacante de iure minores Ordines subditis illius episcopatus dare poterat, sicut etiam inuitatus in claustris aliorum exemptorum.

11 Abbatibus & aliis quibuscumque quantumuis exemptis iam non licet in posterum intra fines alicuius Diocesis existentibus, etiamsi nullius Diocesis, vel exemptae esse dicantur, cuiquam qui regularis subditus sibi non sit tonsuram, vel minores Ordines conferre.

12 Abbatibus non licet promouere personas seculares ad minores Ordines habentes litteras dimissorias suorum Episcoporum.

13 Praelati Regulares habentes ius baculum deferendi & mitram, minores Ordines conferre possunt aliis Regularibus, qui dimissorias speciales suorum Superiorum, & specialem consensum Episcopi loci habuerint.

14 Abbas volens Ordines conferre in casibus sibi permisis, debet esse presbyter, benedictionem habere, ac proprium Monachum ad eos promouere.

15 Cardinales presbyteri tonsuram ceterosque minores Ordines suis famulis conferunt.

16 Prima tonsura a parochis, simplicibusque sacerdotibus, & a Guardianis, ac Prioribus poterat conferri, quod hodie non procedit cum Ecclesiae usus resistat.

17 Episcopus qualitercumque excommunicatus occultus valde Ordines confert, veramque dat eorum executionem.

18 Intelligitur cap. 2. de ordinatis ab Episcopo qui ren. episcop.

19 Episcopus licet ab ordinante ignoretur excommunicatus si publice pro tali habebatur non liberat suscipiendum a suspensione ordinis suscepti.

20 Episcopus sacramentum conferens licet iniquus sit, tamen gratiam, qua caret, largitur.

DE MINISTRO SACRAMENTI Ordinis.

ALLEGATIO III.

1 Sacramenti Ordinis vere & proprie Episcopus esse dispensatorem, de fide definitum est in Concil. Trident. sess. 23. de sacram. Ordinis can. 4. & late probant D. Thom. 3. p. quaest. 65. ar. 3. arg. 2. Bonan. in 4. distinct. 25. art. 1. quaest. 1. ubi Ric. art. 1. quaest. 1. & Palud. quaest. 1. art. 2. Victor. de sacram. Ordinis numer. 2. 3. & 4. praxis noua Episcop. part. 1. cap. 1. numer. 6. pag. 26. Iodoc. Cocci. in thesauro catholico libr. 7. art. 18. Bonacina de sacram. disput. 8. quaest. unica.

puncto 5. numer. 1. *Hemig. libr. 10. capit. 21. Vasquez. in 3. p. D. Thomæ tom. 3. disput. 243. & 245. Valer. Reginald. in praxi poenitent. libr. 30. numer. 3.* Christus Dominus cum duo haberet discipulorum genera alios in numero duodeno, alios vero in numero septuaginta duorum, illos Apostolos nominavit, istos simplices discipulos nuncupavit, illis fuit data potestas imponendi manus & consecrandi, non autem discipulis simpliciter, ut constat ex cap. 18. Actuum Apostolorum.

2 Sed Apostolis decedentibus successerunt Episcopi in eorum locum: discipulorum vero septuaginta duorum typum gerunt presbyteri & in eorum locum sunt constituti in Ecclesia iuxta cap. in nota 21. distincti. euidenter igitur patet ex hoc. quod auctoritas ordinandi secundum formam Ecclesie primitivæ congruit Episcopis: huius autem divini institutionis ratio congruens fuit illa, quod sicut ad summum Principem spectat non solum ordinare viros bellatores in exercitu, verum etiam & multo convenientius Duces exercitus; ita ad solos Episcopos (qui sunt in Ecclesia Principes) non tantum pertinet ordinare homines ad certandum cum persecutoribus fidei, ut consecrantur audaciter Christi fidem (quod fit per sacramentum Confirmationis) sed etiam constituere Duces ecclesiastici exercitus per collationem sacramenti Ordinis, ut inquit Bonaventura in 4. sentent. distincti. 25. quæst. 1. artic. 1. & ibi Ricciard.

3 Hæc potestas conferendi Ordines Episcopo tantum competit regulariter, & penes eum residet, etiam si sit excommunicatus, hæreticus, aut degradatus, suspensus, vel interdictus, adhuc enim retinet characterem & potestatem conferendi Ordines, & si formam Ecclesie servans alium audeat ordinare valide characterem imprimit, & valide Ordines confert, licet minus id faciat, & ordinatus propterea executione careat. Ita text. in cap. secundum 19. distincti. & in cap. Dominus 8. memento 1. quæst. 1. cap. quomodo de consecr. distincti. 4. soto in 4. distincti. 25. quæst. 1. art. 1. *Hemig. dict. libr. 10. capit. 21. in princip. Gregor. de Valentia ad D. Thom. disput. 9. quæst. 3. puncto 2. vers. pen. tom. 4. Fornar. de sacrament. Ordinis cap. 4. numer. 2. ad finem. Coninch. de sacrament. tom. 2. disput. 20. dub. 9. Bonacina dict. puncto 4. numer. 2. & latius infra numer. 18. Beller. disputat. clerical. Part. 1. tit. de disciplina clericali §. 1. numer. 25.*

4 Respectu tantum minorum Ordinum etiam non Episcopis potest auctoritas illa convenire, qui ex facultate summi Pontificis possunt etiam à simplici Sacerdote conferri, ita Victor. de Sacram. num. 222. *Hemig. dict. cap. 23. §. 1. Bellarm. libr. 1. de clericis cap. 27. Valer. dict. disput. 9. quæst. 2. puncto 1. Did. Nugnus in 3. p. D. Thom. quæst. 38. art. 1. Maiores vero neque vigore delegationis factæ à Papa possunt ab aliis conferri quam ab Episcopis, & ita firmat D. Thom. in supplement. ad 3. p. quæst. 38. artic. 1. ad 3. argum. & in 4. sentent. distincti. 7. quæst. 2. art. 5. vers. talia vero in 2. scripto, ubi soto art. 11. ad 4. & distincti. 25. quæst. 1. art. 1. ad 2. Con. vari. libr. 1. capit. 10. num. 10. Quamvis Abbas in cap. quanto numer. 9. de consuet. gloss. fin. in cap. manus de consecr. distincti. 5. & in cap. pervenit 95. distincti. acriter faucant opitulenturque sententiæ contra D. Thom. eiusque sequaces, & concludant Papam posse indistincte concedere potestatem Sacerdoti conferendi Ordines sacros, & alios promouendi ad Ordinem, quem*

ipse habet, nam se decipiunt ex rationibus allegatis à supra citatis, unde non facile crederem Victor. in summa numer. 237. quem sequitur Pinald. in candelabro aureo p. 1. tit. de sacram. Ordinis numer. 17. in fine asserenti se vidisse quandam Bullam Papæ concedentem facultatem Sacerdoti conferendi Diaconatum & Subdiaconatum, nisi tamen dicere velimus opinionem Abb. & gloss. sustineri posse in casibus necessitatis, ut in ultimarum, &c.

5 Ex delegata igitur generica, vel specifica potestate etiam non Episcopis potest convenire auctoritas convenire auctoritas conferendi Ordines minores, prout illos præter Episcopos, nonnumquam conferunt Abbates, inferiores Prælati, alique Sacerdotes. De Abbatis clarum est in iure communis ad primam tonsuram ceterosque minores Ordines posse promovere conuersos monachos sui monasterij, & illos, in quos habent iurisdictionem episcopalem, vel quasi cap. Abbates de privileg. in 6. cap. cum contingat ubi gloss. verbo à non Episcopis, de arate & qualis. cap. 1. ubi gloss. verb. à non Episcopis, de ordinatis ab Episcopo qui renunt. Episcop. capit. 1. ubi gloss. verbo alia de supplenda neglig. Præl. Bellamer. in dict. cap. cum contingat quæst. 1. ubi Cardin. not. 1. Abb. numer. 2. & Butr. numer. 13. Nauar. consil. 13. incipit Abbatibus numer. 13. de privileg. & in hoc nihil immutasse Concil. Tridentinum sess. 23. de reform. cap. 10. ex Cardinalium Congregatione, ita decisum prodixit referunt Bonacina de sacram. disput. 8. quæst. unica puncti. 4. num. 3. Quæritur in summa Bullarum verbo Ordo vers. Abbatibus, sed verius quod infra dicitur nu. 11.

6 Aduerto tamen non omnes qui Abbates appellantur hanc habere potestatem dandi minores Ordines, sed hi dumtaxat, quibus secundum morem præficiendorum Abbatum manus impositio fit ab Episcopo dict. cap. cum contingat: nec operatur quod etiam electi in Abbates, & non benedicti illos conferunt cap. 1. de suppl. neglig. Præl. gloss. verbo Abbati in d. cap. cum contingat, quia hoc procedit data Episcopi negligencia nolentis aut differentis Abbatem benedicere, tunc enim ius supplet potestatem. Insurgit tamen difficultas cui tunc liceat dispensare in interstitiis, an scilicet Episcopo, qui facultatem habet dispensandi, etiam quoad regulares, ut suo loco dicemus, an vero ipsi Abbati ordinanti: in quo dubio veriorum semper duxi opinionem Abbati fas esse huiusmodi impartiri dispensationem, ex resolutis per Hieronym. a Sotro in compend. privileg. Mendicant. verbo Ordines sacri, vers. quando vero Abbates, Miranda in man. Præl. tom. 1. quæst. 38. art. 7. conclus. 3. neque tunc examinandi erunt ab Episcopis, sed ab Abbatibus, non obstante Concilio, probat Nauar. consil. 13. incipit Abbas cum istam num. 1. de privileg. in antiqu.

7 Neque ipsi Episcopi eisdem religiosis dimissionibus pro minoribus suscipiendis ab alienis Episc. aut ab Abbatis. dabant, sed iidem Abb. qui iure ordinario possent illis conferre Ordines ipsos minores, ut colligitur ex Hemig. in sum. lib. 10. cap. 23. §. 4. qui contrarium licet scripserat respectu eorum superiorum, qui ius conferendi Ordines non retinent, annuit tamen in hoc casu diuerso modo dicendum.

8 Nouitij autem non veniunt sub appellatione subditorum regularium, de quib. in Concil. Trident. dict. cap. 10. qui non possunt Ordines suscipere à Super. reg. licet suis subditis min. Ord. conferre possint, sed utique ab Episc. in cuius diocesi existit monasterium, quod incolunt tempore probationis,

ita Lapis in cap. cum nullus num. 3. vbi Anch. numer. 3. atque Franch. num. 5. de temp. ord. lib. 6. Mir. d. ar. 9. conclus. 2. in fine ord. lib. 6. Henr. in sum. libr. 10. cap. 23. §. 3. in com. lib. 6. G. Mir. dist. ar. 9. conclus. 2. in fine, ex ea scilicet ratione nequeunt prefati Abb. nouitiis suis min. Ordin. aut dimissorias pro ipsis suscipiendis concedere, quia valent retrogredi & illorum auferre superioritatem: Alioquin ordinantes huiusmodi nouitios incurrunt suspensionem comminatum in Conc. Trid. dist. cap. 10. prout tenere videtur Mayol. de irregul. lib. 4. cap. 2. sub num. 11.

9 Quamuis promouentes nouitios non incurrere prefatam suspensionem crediderint minus bene Henr. dist. cap. 23. §. 4. Sayr. de censur. libr. 4. cap. 13. numer. 5.

10 Sic etiam Abbatem, qui datus sit administrator, Ecclesia Cathedrali vacante, eosdem minores Ordines subditis illius Episcopatus dare posse tenent Gemin. in cap. 22. cui num. 7. vers. vbi dubitatur, de elect. in 6. Felin. in cap. eam te num. 8. de rescriptis, & commendat selua de benef. part. 2. quest. 6. post num. 3. vbi dicit quod eod. modo poterit, quo potest inuitatus in claustris aliorum exemptorum iure suo conferre tonsuram & minores Ordines, prout inquit ex plurimorum auctoritatibus idem Gemin. in cap. Abbates num. 6. de privileg. in 6. ac Mayol. de irregularitat. libr. 3. cap. 23. numer. 12. Sayr. de censur. libr. 4. cap. 13. post. num. 15. De iure enim communi Abbates Ordinum monachalium benedicti minores Ordines poterant conferre sibi subditis, non solum Monachis, verum etiam & Laicis in quos ordinariam ecclesiasticam habebant iurisdictionem, vt probat rex. in dist. cap. Abbates & tenet Miranda in manuali Prælatorum quest. 38. art. 9. conclus. 1. item 1.

11 Verum Concil. Tridentin. dist. sess. 23. cap. 10. hoc restrinxit & immutauit, vt Abbatibus, & aliis quibuscumque quantumvis exemptis, non liceat in posterum intra fines alicuius Diocesis existentibus, etiam si nullius Diocesis, vel exempta esse dicantur, cuiquam, qui regularis subditus sibi non sit, tonsuram, vel minores Ordines conferre Miranda in manuali Prælat. tom. 1. quest. 38. artic. 9. conclus. 2. vbi etiam asserit conciliarem constitutionem comprehendere Abbates exemptos inuitatos ab aliis exemptis, qui non poterunt ordinare monachos alterius Monasterij non sibi subditos, vnde non bene circumfertur super prædictam conciliarem Constitutionem decissum esse, quod huiusmodi Abbates regulares habentes ius baculum deferendi, & Mitram, postquam Sacerdotalem Ordinem, & munus benedictionis susceperint, possint tonsuram, & minores Ordines secularibus Episcopi iurisdictioni subiectis conferre, si modo ipsius Episcopi consensus accedat, vel litteras dimissorias ad recipiendos Ordines ab Abbatibus concesserit; hoc enim verum non est, imo contrarium decissum fuit in sacra Rota Rom. vt videre est apud Seraphin. de cens. 985. part. 1.

12 Vbi de voto Romæ responsum fuisse asserit non licere Abbatibus promouere personas seculares habentes litteras dimissorias suorum Episcoporum.

13 Credo tamen, prout audio, decissum fuisse posse prefatos Prælatos regulares habentes ius baculum deferendi & Mitram eosdem minores Ordines conferre aliis regularibus, qui dimissorias speciales suorum superiorum, & specialem consensum Episcopoli habuerint, sed de veritate huius decis. dubito propter expressa Concilij Tridentini verba dist. loco.

14 Aduerte tria requiri in huiusmodi Abbate volente minores Ordines conferre, nempe quod sit presbyter, secundò quod benedictionem acceperit, ac tandem quod proprio monacho conferat: ita Francisc. Marc. Delphin. decis. 1082. numer. 2. libr. 1. & decissum refert Praxis noua Episcopalis part. 1. cap. 1. numer. 6. p. 26.

15 Cardinales quoque presbyteri tonsuram ceterosque minores Ordines conferunt suis familiaribus, ita Ioan. Andr. quem alij sequuntur, in cap. 1. numer. 14. de suppl. neglig. Prælator. Martin. Laud. in tract. de Cardin. quest. 20. Mayol. de irregular. libr. 4. cap. 8. Rgt. Rom. decis. 831. numer. 10. part. prima diuers.

16 Primam tamen tonsuram à parochis posse conferri inueni tenere Abb. cap. quanto num. 9. vers. quoniam dico, de consuet. imò licere cuicumque simplici Sacerdoti illam conferre tenent gloss. verb. lectoris in cap. quoniam 69. distinct. Archid. in cap. Psalmista. numer. 2. in fine 25. distinct. Innoc. in cap. cum contingat numer. 1. vbi Hostiens. numer. 2. de etate & qual. Vltus tamen Ecclesia resistit, & propterea eorum sententia non est admittenda, imò eam iuste refellit Soto in 4. sent. dist. 25. quest. 1. ar. 3. ad 2. argum. Sic etiam videtur reicienda opinio Francisci Marc. dist. decis. 1082. numer. 3. asserentis, Guardianos & Priores de iure primam clericalem tonsuram suis subditis conferre posse, cum de hoc nullum exemplum adhuc viderimus, neque ego vnquam audiui, imò miror cur contra Concilium Trid. ita pronuntiauerit.

17 Potestatem conferendi Ordines regulariter Episcopo tantum competere, etiā si sit excommunicatus, suspensus, vel interdictus, supra diximus sub numer. 3. & valide Ordines confert, licet id minus faciat, & Ordinatus propterea executione careat: Attamen si huiusmodi Episcopus hæreticus, schismaticus, symoniacus, & qualitercumque excommunicatus occultus sit, valide Ordines confert, veramque dat Ordinis executionem: itavt recipiens non solum recipiat Sacramentum, sed eiusdem, absque vlla suspensione, executionem, & ita quoad omnes actus spirituales, tenent Innocent. in cap. 1. numer. tertio de schismatico Panorm. cap. veritatis numer. 46. de dolo, & in cap. ad probandum numer. septimo de re iudic. Cou. in cap. Alma mater part. 1. §. 6. numer. 7. & alij, vt per Garc. de benef. part. 11. cap. 10. numer. 160. & circa beneficiorum collationem part. 5. cap. 4. numer. 276. cum segg. plures quorum sententiam vt communem sequitur Gutier. Canon. lib. 1. cap. 1. numer. 81. & 89. eandem communem esse testatur Mascard. de probat. concl. 649. sub num. 45. resoluunt Soto in 4. distinct. 25. quest. 1. art. 3. vers. in ordinatione, Henr. in sum. libr. 13. de excommun. cap. 39. §. 1. & alij plures, quos refert & sequitur Sanch. lib. 3. de matrim. dist. 22. sub numer. 35. Idem multo certius proficentes post Extrauag. ad euitanda scandala, itant post illam idem locum habeat in omnib. excommunicatis, dum non fuerint denunciati, aut notorii clericorum percussores, estque verissima eorum sententia, quoad quoslibet actus, etiam spirituales: quauis oppositum quoad omnes tenuerint absque bono fundamento Anton. Bald. & alij relati à Sanch. dist. numer. 35. in princip. & aliter distinguentes crediderint in his in quib. imprimatur character vt in Sacramento Ordinis Innoc. sibi contrarius in cap. nihil num. 3. de elect. & alij communiter, vt per Mascard. eosdem sequuntur, & per Sanch. vbi proxime.

18 Pro quibus non facit tex. quo nectuntur in cap.

de ordinatis ab Episcopo qui renunt. Episcopus dum habet necessariam esse dispensationem, ut ordinatus etiam ignoranter ab Episcopo excommunicato possit in Ordinibus sic susceptis ministrare, & ita data etiam ignorantia excommunicationis excommunicatum veram non conferre Ordinis executionem.

19 Respondetur enim ex dictis per Sanchez sub numer. 35. cum text. non bene adduci ad hoc propositum de conferente excommunicato occulto, & communiter ignorato tolerato, quia intelligendus est non de hoc, sed de illo, qui licet priuatim ignoretur, à recipiente tamen publicè pro excommunicato habebatur: In his etenim longè diuersis terminis in eo textu ignorantia etiam probabilis, de qua ipse loquitur, non liberat recipientem à suspensione Ordinis suscepti, & quidem merito, cum enim talis Episcopus non habeat vsum Ordinum, nec illum dare permittitur, iuxta regul. tex. in cap. Dybertum 1. quæst. 7. quam pro ratione decidendi ad dict. cap. 2. contra Innocent. in dict. cap. 1. de schism. & Panor. Felin. & alios relatos per Con. in cap. Alma part. prima §. 6. numer. 6. considerauit gloss. in dict. capit. 2. verbo ignoranter, resoluunt gloss. in cap. si qui à simoniaco 1. quæst. 1. & in cap. ab excommunicato 9. quæst. prima, & alij, quorum sententiam ut communem & tutiorem refert & sequitur Con. ubi proximè soar. de censur. disput. 31. sub numer. sexagesimo primo, mature considerans id procedere non quidem ex eo quod prædicta ratio idem concludat intrinsecè & ex natura rei: illa enim regula, ut nos ex dictis per Sanchez sub dict. numer. 35. addendum putamus.

20 Concludit solum ubi actum fuerit de causa principali, non autem de instrumentali, qualis est Episcopus Sacramentum conferens, qui proinde licet iniquus sit, tamen gratiam, qua caret, largitur: sed ex eo quod eandem rationem etiam in huiusmodi Episcopo. ut instrumento, considerauerint iura, quæ irritant, ut possunt, prædictam ordinationem, non ob culpam ordinati, sed in iniuriam ordinantis, unde nihil mirum si ordinati ignorantia non conducat ad illum ab huiusmodi suspensione liberandum: licet fatendum sit plurimum conducere ad faciliorem dispensationem, iuxta text. in dict. capit. secundo eodem titul. & iura sic intelligenda in dict. capit. si qui à simoniaco ibi misericorditer sustinemus, & in cap. ordinationes 9. quæst. 1. qui text. dum admittit ordinationem ordinati ignoranter ab hæretico, intelligendus est mediante scilicet dispensatione, ex quibus facile soluuntur fundamenta Innocent. Panor. Felin. & aliorum ubi proximè.

S V M M A R I V M.

1 Subditus, & diocesanus Episcopi tripliciter quis fieri potest ratione scilicet originis, vel domicilij, vel beneficii.

2 Originis Episc. est Episcopus loci in cuius diocesi ordinandus natus est.

3 Originarius, seu oriundus dicitur à propria origine.

4 Origo patris etiam inspicitur ad Ordines suscipiendos, nam quis ratione paternæ originis poterit Ordines suscipere ab Episcopo loci in quo eius pater natus est.

5 Originis locus secundum ius civile etiam dicitur ille in quo pater natus est.

6 Oriundus dicitur à natiuitate propria, vel paternæ.

7 Originarius, ut quis dicatur non solum requiritur, ut quis natus sit in loco, sed quod parentes ibi domicilium contraxerunt.

8 Litteræ Apost. dispensationis, vel beneficii non sunt subreptitiæ in quibus diceret quis se oriundum ex ciuitate Neapolitana, cum re vera esset oriundus ex ciuitate Vrbeneri, si eius pater in dicta ciuitate Neapolitana natus fuit.

9 Dicitur, de, naturalitatem, seu originem importat.

10 Dicitur, ex, naturalitatem exigit, nec est civilis contenta.

11 Habitatio solum facit incolam, seu domicilium; non tamen ortum, seu oriundum.

12 Filius dicitur oriundus, seu originarius loci in quo pater eius natus est, succeditque in honoribus, seu muneribus, tam personalibus, quam realibus, non modo in temporalibus, verum etiam in spiritualibus.

13 Nepos ex origine aut non dicitur originarius illius loci in quo avus natus est ad Ordines suscipiendos.

14 Originem patris & non matris sequitur filius.

15 Filius non poterit ordinari ab Episcopo originis matris, nisi sit naturalis.

16 Domicilium maternum est sequendum, quando deest paternum.

17 Expositus cuius parentes ignorantur, non solum indicabitur municeps, & eius loci, in quo natus est, sed etiam loci in quo est expositus, & numer. 37.

18 Natus fortuito in aliquo loco non potest dici ex illo oriundus.

19 Natus in mari originem habere dicitur ubi pater domicilium habet.

20 Originis domicilium est immutabile, nec potest renuntiari.

21 Electus ab aliqua religione ob delicta Ord. & habitus exutus, ab Episcopo originis est ordinandus, dummodo habitus sit.

22 Domicilij ratione efficitur quis subditus & diocesanus Episcopi, ubi illud contraxit.

23 Domicilium est habitatio animi destinatione perpetua in qua quis verum suum magnam summam constituit.

24 Domicilium, & habitatio in quo differant.

25 Domicilium non contrahitur etiam per mille annos, dum quis habet animum recedendi.

26 Domicilium ad Ordines capiendos contrahitur etiam non longo tempore in aliquo loco degens, si habuerit animum perpetuo in eo permanendi.

27 Animus perpetuo manendi in aliquo loco colligitur si verbo, vel facto volens domicilium contrahere suam declarauit voluntatem, vel ibi emit domum, aut aliam possessionem, cum translatione maioris partis bonorum.

28 Decennalis habitatio facit presumi domicilium, quando aliter non constat de voluntate habitantium.

29 Scholares & Castellani etiam decennali habitatione domicilium non contrahunt, quia semper cogitant de redeundo ad patriam, nisi finito studio decennali tempore & maiori commorati sint, & n. 30.

30 Animum recedendi à ciuitate non habet ille, qui in ea relinquit filios.

31 Absentes si ex statuto non potantur privilegijs ciuitatis, satis est patrem esse in ciuitate ut filius absens privilegijs potiatur.

32 Baro assumi potest ad Ordines ab eo Praefule in cuius diocesi habet feudum.

33 Baronum filij ad ipsorum domicilium in eo loco, in quo genitor propter dictum feudum contraxit.

- 34 Senator, aut alter quivis offic. perpetuus alicuius Principis, domicilium acquirit in eo loco in quo senatoriam exercet dignitatem, & ab illius Episcopo potest ordinari, & per consequens eius filius.
- 34 Relegatus domicilium retinet in eo loco unde trahit originem, & in eo in quem relegatus est.
- 35 L. filij liberorum §. relegatus, & l. eius qui mammissus §. i. ff. ad municip.
- 36 Libertus si promoveri petat, ab illo Praefule erit assumendus ad Ordines, qui est superior eius loci unde patronus trahit originem.
- 37 Expositi ab eo sunt ordinandi Antistite, qui eius est loci ordinarius in quo expositi sunt, quia illius effecti sunt eius.
- 38 Domicilium contrahi potest in pluribus locis, & ab uno Episcoporum ordinari.
- 39 Domicilia quando non sunt aequae principaliter, semper inspicendum est principalis.
- 40 Propositum alio migrandi, & non redeundi praesumitur ex eo quod quis recedit ab aliquo loco cum suppellectilibus vel familia sua.
- 41 Episcopo consensus non requiritur in domicilio mutando, tenetur tamen mutandus si ordinari velit portare testimonium circa probationem qualitatibus, mores & sufficientiam ab Episcopo loci unde digressus fuit.
- 42 Episcopo diocesis subiectus quis efficitur quoad Ordines suscipiendos, in qua beneficium habet.
- 43 Clericus habet domicilium, & est eius alius diocesis in qua situm est eius beneficium, dum illud possidet.
- 44 Ratione beneficij etiam tenuis, efficitur beneficiatus subditus illius Episcopo, in cuius episcop. illud existat.
- 45 Beneficium etiam tenue possidens gaudet privilegio clericali.
- 46 Ratione beneficij requirentis residentiam acquirit beneficiatus domicilium in loco ubi possidet.
- 47 Domicilium contrahitur, quoad Ordines suscipiendos, in loco beneficij, etiam si residentiam non requirat.
- 48 Praetimonium possidens inibi domicilium habere dicitur, & ab Episcopo loci, ubi est situm praetimonium, ordinari potest.
- 49 Praetimonium inter ecclesiastica beneficia commemorantur.
- 50 Beneficium habens in commendam, maxime perpetuam, potest ordinari ab Episcopo loci, ubi situm est.
- 51 Beneficia plura habens in diversis diocesis, ab uno quoquo illarum Antistite promoveri potest.
- 52 Episcopus in cuius diocesi est beneficium potest ordinare, vel dare litteras dimissorias, etiam si beneficium quoad provisionem subiectum esset alteri Episcopo.
- 53 Ratione beneficij cuius dioc. unius alteri diocesi diocesis efficitur quis subditus Episcopi, ubi extaret beneficium principale.
- 54 Episcopus ratione beneficij sibi subditos non solum potest ordinare, sed etiam dispensare cum illis in interstitiis, & etiam in illegimitate ad minor. Ord.
- 55 Collationis, seu tituli beneficij ratione non efficitur quis subditus Episcopi, non habita illius possessione.
- 56 Pensionis causa nullus subiecitur Praefuli, ut ab eo promoveatur.
- 57 Beneficium obtentum in fraudem notat quoad susceptionem Ordinum.
- 58 Religiosi verantur Ordines suscipere ab alio Antistite, quam ab Episcopo illius loci, cui & superiori regulari deputati fuerunt.
- 59 Religiosi a propriis regularibus superioribus dimissorias ebriantes, ordinari debent ab ordinario loci, in quo situm est monasterium.

tum est monasterium.

60 Patres Societatis Iesu à quocumque Antistite Catholico ordinari possunt.

61 Regulares non possunt hodie ab Episcopis ordinari, etiam in suis domibus sine licentia diocesanorum, in quorum districtu eorum monasteria sita sunt.

62 Iura loquentia de ingredientibus monasteria, intelliguntur cum effectu, & sequuntur scilicet professione.

63 Novitius infra annum probatur ordinari potest ab Episcopo, in cuius dioc. moratur, quamvis alibi natus sit.

64 Episcopus faciens Ordines in aliqua diocesi de licentia diocesanorum, ordinare potest, non solum personas eidem Ordinario subiectas, verum etiam clericos, & Fratres aliarum diocesium legitimas licentias atque dimissorias habentes.

65 Fratres sacri Ordinis sancti Iohannis Hierosolymitani à quocumque Catholico Antistite, sub Rom. sedis obedientia constituto, sacros Ordines etiam extra tempora, tribus diebus festiuis, & in quibusvis tam secularium, quam Regularium Ecclesiis, absque alicuius licentia, suscipere possunt.

EPISCOPVS PROPRIVS ad Ordines conferendos quis dicatur?

ALLEGATIO IV.

Tripliciter quis efficitur subditus & diocesanus Episcopi, ratione scilicet originis, ratione domicilij & ratione beneficij cap. cum nullus de tempor. ordinat. lib. 6. Fr. Emman. quaest. Regul. com. 1. q. 18. art. 4. Paul. Comit. respons. moral. lib. 6. q. 46. Fernar. de sacram. Ordinis cap. 5. num. 6. praxis nova Episcop. p. 1. cap. 1. a num. 8. pag. 27. Henric. in sum. lib. 10. cap. 24. num. 1. Quaranta in summa bullarj verbo Ordo. Leon. Lessi. de iustia lib. 2. cap. 44. dub. 19. num. 92. Aloys. Ricc. in praxi fori eccl. decis. 298. in 1. edit. & resol. 257. in 1. edit. Campanili in diversorio iuris Canonici rub. 9. cap. 8. cum segg. Bonacina de sacramentis diffus. 8. quaest. onic. puncto 4. à numero 8.

2 Episcopus originis est Episcopus loci in cuius diocesi natus est is, qui ordinandus est. glos. in cap. de usuris lib. 6. verbo alienigenas. qui ex vico ff. ad municip. Iohan. And. in d. cap. cum nullus num. 3. Henric. d. l. 10. cap. 22. §. 1. Campanili d. cap. 8. num. 9. praxis nova Episcop. d. cap. 1. num. 9. Bonacina d. puncto 4. num. 13. P. Golij. de potest. Episc. cap. 26. §. 1. num. 3.

3 Originarius enim seu oriundus dicitur à sua propria origine, ut probant text. in l. 4. C. de incolis li. 10. & l. i. ff. ad municip. Boer. decis. 272. Ioseph. Ludou. Perns. decis. 3. n. 15. Aloys. Ricc. d. resol. 257. num. 2. Vbi etiam quis baptizatus est inde trahere originem dicitur, & per librum baptismi probari potest origo, Rebuff. in tract. de pacificis pessel. m. 217. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. glos. 9. §. 1. a num. 105.

4 Origo etiam patris inspicitur ad Ordines suscipiendos, ita ut quis ratione paternae originis poterit Ordines suscipere ab Episcopo loci, in quo eius pater natus est, ita praxis episcop. part. secunda verbo dimissoria pag. 40. Paul. Comit. d. lib. 6. q. 45. glos. in d. cap. cum nullus verbo alienigenas. Bonacina d. puncto 4. num. 13. P. Golij. d. cap. 26. §. 1. num. 4. Gutier. de matrim. cap. 63. numer. 29. Campanili d. cap. 8. num. 9. Aloys. Ricc. d. resol. 257. num. 4. Prosper. de Augustino ad Quarantam in summa bullarj verbo Ordo vers. quoad tertium. Nau. cons. 19. incip. N. filius sum. de tempore ordinat.

de ordinatis ab Episcopo qui renunt. Episcopus dum habet necessariam esse dispensationem, ut ordinatus etiam ignoranter ab Episcopo excommunicato possit in Ordinibus sic susceptis ministrare, & ita data etiam ignorantia excommunicationis excommunicatum veram non conferre Ordinis executionem.

19 Respondetur enim ex dictis per Sanchez sub numer. 35. cum text. non bene adduci ad hoc propositum de conferente excommunicato occulto, & communiter ignorato tolerato, quia intelligendus est non de hoc, sed de illo, qui licet priuatim ignoretur, à recipiente tamen publicè pro excommunicato habebatur: In his etenim longè diuersis terminis in eo textu ignorantia etiam probabilis, de qua ipse loquitur, non liberat recipientem à suspensione Ordinis suscepti, & quidem merito, cum enim talis Episcopus non habeat vsum Ordinum, nec illum dare permittitur, iuxta regul. tex. in cap. Dybertum 1. quæst. 7. quam pro ratione decidendi ad dict. cap. 2. contra Innocent. in dict. cap. 1. de schism. & Panor. Felin. & alios relatos per Con. in cap. Alma part. prima §. 6. numer. 6. considerauit gloss. in dict. capit. 2. verbo ignoranter, resoluunt gloss. in cap. si qui à simoniaco 1. quæst. 1. & in cap. ab excommunicato 9. quæst. prima, & alij, quorum sententiam ut communem & tutiorem refert & sequitur Con. ubi proximè soar. de censur. disput. 31. sub numer. sexagesimo primo, mature considerans id procedere non quidem ex eo quod prædicta ratio idem concludat intrinsecè & ex natura rei: illa enim regula, ut nos ex dictis per Sanchez sub dict. numer. 35. addendum putamus.

20 Concludit solum ubi actum fuerit de causa principali, non autem de instrumentali, qualis est Episcopus Sacramentum conferens, qui proinde licet iniquus sit, tamen gratiam, qua caret, largitur: sed ex eo quod eandem rationem etiam in huiusmodi Episcopo. ut instrumento, considerauerint iura, quæ irritant, ut possunt, prædictam ordinationem, non ob culpam ordinati, sed in iniuriam ordinantis, unde nihil mirum si ordinati ignorantia non conducat ad illum ab huiusmodi suspensione liberandum: licet fatendum sit plurimum conducere ad faciliorem dispensationem, iuxta text. in dict. capit. secundo eodem titul. & iura sic intelligenda in dict. capit. si qui à simoniaco ibi misericorditer sustinemus, & in cap. ordinationes 9. quæst. 1. qui text. dum admittit ordinationem ordinati ignoranter ab hæretico, intelligendus est mediante scilicet dispensatione, ex quibus facile soluuntur fundamenta Innocent. Panor. Felin. & aliorum ubi proximè.

SVMMARIUM.

1 Subditus, & diocesanus Episcopi tripliciter quis fieri potest ratione scilicet originis, vel domicilij, vel beneficii.

2 Originis Episc. est Episcopus loci in cuius diocesi ordinandus natus est.

3 Originarius, seu oriundus dicitur à propria origine.

4 Origo patris etiam inspicitur ad Ordines suscipiendos, nam quis ratione paternæ originis poterit Ordines suscipere ab Episcopo loci in quo eius pater natus est.

5 Originis locus secundum ius civile etiam dicitur ille in quo pater natus est.

6 Oriundus dicitur à natiuitate propria, vel paternæ.

7 Originarius, ut quis dicatur non solum requiritur, ut quis natus sit in loco, sed quod parentes ibi domicilium contraxerunt.

8 Litteræ Apost. dispensationis, vel beneficii non sunt subreptitiæ in quibus diceret quis se oriundum ex ciuitate Neapolitana, cum re vera esset oriundus ex ciuitate Vrbeneri, si eius pater in dicta ciuitate Neapolitana natus fuit.

9 Dicitur, de, naturalitatem, seu originem importat.

10 Dicitur, ex, naturalitatem exigit, nec est civilis contenta.

11 Habitatio solum facit incolam, seu domicilium; non tamen ortum, seu oriundum.

12 Filius dicitur oriundus, seu originarius loci in quo pater eius natus est, succeditque in honoribus, seu muneribus, tam personalibus, quam realibus, non modo in temporalibus, verum etiam in spiritualibus.

13 Nepos ex origine aut non dicitur originarius illius loci in quo avus natus est ad Ordines suscipiendos.

14 Originem patris & non matris sequitur filius.

15 Filius non poterit ordinari ab Episcopo originis matris, nisi sit naturalis.

16 Domicilium maternum est sequendum, quando deest paternum.

17 Expositus cuius parentes ignorantur, non solum indicabitur municeps, & eius loci, in quo natus est, sed etiam loci in quo est expositus, & numer. 37.

18 Natus fortuito in aliquo loco non potest dici ex illo oriundus.

19 Natus in mari originem habere dicitur ubi pater domicilium habet.

20 Originis domicilium est immutabile, nec potest renuntiari.

21 Electus ab aliqua religione ob delicta Ord. & habitus exutus, ab Episcopo originis est ordinandus, dummodo habitus sit.

22 Domicilij ratione efficitur quis subditus & diocesanus Episcopi, ubi illud contraxit.

23 Domicilium est habitatio animi destinatione perpetua in qua quis verum suum magnam summam constituit.

24 Domicilium, & habitatio in quo differant.

25 Domicilium non contrahitur etiam per mille annos, dum quis habet animum recedendi.

26 Domicilium ad Ordines capiendos contrahitur etiam non longo tempore in aliquo loco degens, si habuerit animum perpetuo in eo permanendi.

27 Animus perpetuo manendi in aliquo loco colligitur si verbo, vel facto volens domicilium contrahere suam declarauit voluntatem, vel ibi emit domum, aut aliam possessionem, cum translatione maioris partis bonorum.

28 Decennalis habitatio facit presumi domicilium, quando aliter non constat de voluntate habitantium.

29 Scholares & Castellani etiam decennali habitatione domicilium non contrahunt, quia semper cogitant de redeundo ad patriam, nisi finito studio decennali tempore & maiori commorati sint, & n. 30.

30 Animum recedendi à ciuitate non habet ille, qui in ea relinquit filios.

31 Absentes si ex statuto non potantur privilegijs ciuitatis, satis est patrem esse in ciuitate ut filius absens privilegijs potiatur.

32 Baro assumi potest ad Ordines ab eo Praefule in cuius diocesi habet feudum.

33 Baronum filij ad ipsorum domicilium in eo loco, in quo genitor propter dictum feudum contraxit.

- 34 Senator, aut alter quivis offic. perpetuus alicuius Principis, domicilium acquirit in eo loco in quo senatoriam exercet dignitatem, & ab illius Episcopo potest ordinari, & per consequens eius filius.
- 34 Relegatus domicilium retinet in eo loco unde trahit originem, & in eo in quem relegatus est.
- 35 L. filij liberorum §. relegatus, & l. eius qui mammissus §. i. ff. ad municip.
- 36 Libertus si promoveri petat, ab illo Praefule erit assumendus ad Ordines, qui est superior eius loci unde patronus trahit originem.
- 37 Expositi ab eo sunt ordinandi Antistite, qui eius est loci ordinarius in quo expositi sunt, quia illius effecti sunt eius.
- 38 Domicilium contrahi potest in pluribus locis, & ab uno Episcoporum ordinari.
- 39 Domicilia quando non sunt aequae principaliter, semper inspicendum est principalis.
- 40 Propositum alio migrandi, & non redeundi praesumitur ex eo quod quis recedit ab aliquo loco cum suppellectilibus vel familia sua.
- 41 Episcopus consensus non requiritur in domicilio mutando, teneatur tamen mutandus si ordinari velit portare testimonium circa probationem qualitatibus, mores & sufficientiam ab Episcopo loci unde digressus fuit.
- 42 Episcopo diocesis subiectus quis efficitur quoad Ordines suscipiendos, in qua beneficium habet.
- 43 Clericus habet domicilium, & est eius alius diocesis in qua situm est eius beneficium, dum illud possidet.
- 44 Ratione beneficij etiam tenuis, efficitur beneficiatus subditus illius Episcopo, in cuius episcop. illud existat.
- 45 Beneficium etiam tenue possidens gaudet privilegio clericali.
- 46 Ratione beneficij requirentis residentiam acquirit beneficiatus domicilium in loco ubi possidet.
- 47 Domicilium contrahitur, quoad Ordines suscipiendos, in loco beneficij, etiam si residentiam non requirat.
- 48 Praetimonium possidens inibi domicilium habere dicitur, & ab Episcopo loci, ubi est situm praetimonium, ordinari potest.
- 49 Praetimonium inter ecclesiastica beneficia commemorantur.
- 50 Beneficium habens in commendam, maxime perpetuam, potest ordinari ab Episcopo loci, ubi situm est.
- 51 Beneficia plura habens in diversis diocesis, ab uno quoquo illarum Antistite promoveri potest.
- 52 Episcopus in cuius diocesi est beneficium potest ordinare, vel dare litteras dimissorias, etiam si beneficium quoad provisionem subiectum esset alteri Episcopo.
- 53 Ratione beneficij cuius dioc. unius alteri diocesi diocesis efficitur quis subditus Episcopi, ubi extaret beneficium principale.
- 54 Episcopus ratione beneficij sibi subditos non solum potest ordinare, sed etiam dispensare cum illis in interstitiis, & etiam in illegimitate ad minor. Ord.
- 55 Collationis, seu tituli beneficij ratione non efficitur quis subditus Episcopi, non habita illius possessione.
- 56 Pensionis causa nullus subiecitur Praefuli, ut ab eo promoveatur.
- 57 Beneficium obtentum in fraudem notam innotat quoad susceptionem Ordinum.
- 58 Religiosi verantur Ordines suscipere ab alio Antistite, quam ab Episcopo illius loci, cui & superiori regulari deputati fuerunt.
- 59 Religiosi a propriis regularibus superioribus dimissorias ebriantes, ordinari debent ab ordinario loci, in quo situm est monasterium.

tum est monasterium.

60 Patres Societatis Iesu à quocumque Antistite Catholico ordinari possunt.

61 Regulares non possunt hodie ab Episcopis ordinari, etiam in suis domibus sine licentia diacesanorum, in quorum districtu eorum monasteria sita sunt.

62 Iura loquentia de ingredientibus monasteria, intelliguntur cum effectu, & sequuntur scilicet professione.

63 Novitius infra annum probatur ordinari potest ab Episcopo, in cuius dioc. moratur, quamvis alibi natus sit.

64 Episcopus faciens Ordines in aliqua diocesi de licentia diacesani, ordinare potest, non solum personas eidem Ordinario subiectas, verum etiam clericos, & Fratres aliarum diacesarum legitimas licentias atque dimissorias habentes.

65 Fratres sacri Ordinis sancti Iohannis Hierosolymitani à quocumque Catholico Antistite, sub Rom. sedis obedientia constituto, sacros Ordines etiam extra tempora, tribus diebus festiuis, & in quibusvis tam secularium, quam Regularium Ecclesiis, absque alicuius licentia, suscipere possunt.

EPISCOPVS PROPRIVS ad Ordines conferendos quis dicatur?

ALLEGATIO IV.

- 1 Tripliciter quis efficitur subditus & diacesanus Episcopi, ratione scilicet originis, ratione domicilij & ratione beneficij cap. cum nullus de tempor. ordinat. lib. 6. Fr. Emman. quaest. Regul. com. 1. q. 18. art. 4. Paul. Comit. respons. moral. lib. 6. q. 46. Fernar. de sacram. Ordinis cap. 5. num. 6. praxis nova Episcop. p. 1. cap. 1. a. num. 8. pag. 27. Henric. in sum. lib. 10. cap. 24. num. 1. Quaranta in summa bullarj verbo Ordo. Leon. Lessi. de iustia lib. 2. cap. 44. dub. 19. num. 92. Aloys. Ricc. in praxi fori eccl. decis. 298. in 1. edit. & resol. 257. in 1. edit. Campanili in diversorio iuris Canonici rub. 9. cap. 8. cum seqq. Bonacina de sacramentis diffus. 8. quaest. onic. puncto 4. à numero 8.
- 2 Episcopus originis est Episcopus loci in cuius diocesi natus est is, qui ordinandus est. glos. in cap. de usuris lib. 6. verbo alienigenas. qui ex vico ff. ad municip. Iohan. And. in d. cap. cum nullus num. 3. Henric. d. l. 10. cap. 22. §. 1. Campanili d. cap. 8. num. 9. praxis nova Episcop. d. cap. 1. num. 9. Bonacina d. puncto 4. num. 13. P. Golip. de potest. Episc. cap. 26. §. 1. num. 3.
- 3 Originarius enim seu oriundus dicitur à sua propria origine, ut probant text. in l. 4. C. de incolis li. 10. & l. i. ff. ad municip. Boer. decis. 272. Ioseph. Ludou. Perns. decis. 3. n. 15. Aloys. Ricc. d. resol. 257. num. 2. Vbi etiam quis baptizatus est inde trahere originem dicitur, & per librum baptismi probari potest origo, Rebuff. in tract. de pacificis pessel. m. 217. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. glos. 9. §. 1. a. num. 105.
- 4 Origo etiam patris inspicitur ad Ordines suscipiendos, ita ut quis ratione paternae originis poterit Ordines suscipere ab Episcopo loci, in quo eius pater natus est, ita praxis episcop. part. secunda verbo dimissoria pag. 40. Paul. Comit. d. lib. 6. q. 45. glos. in d. cap. cum nullus verbo alienigenas. Bonacina d. puncto 4. num. 13. P. Golim. d. cap. 26. §. 1. num. 4. Gutier. de matrim. cap. 63. numer. 29. Campanili d. cap. 8. num. 9. Aloys. Ricc. d. resol. 257. num. 4. Prosper. de Augustino ad Quarantam in summa bullarj verbo Ordo vers. quoad tertium. Nau. cons. 19. incip. N. filius sum. de tempore ordinat.